

naročnikov nabrali, jih nam na znanje dali in jim tudi posamezne liste skozi celo léto razpošiljali. In takó je ostalo do Njih zadnje ure: oní so bili vsako léto naročnik velike množice goriških prijatlov slovenšine. Novíce tedej le svojo dolžnost spolnijo, če enimu svojih nar zvestejših prijatlov hvaležen spominik v svojih listih postavijo! Kolikokrat podobo ranjčiga pogledamo, ktero je slavni Munakovski malar Gajl v létu 1846 v Gorici izrisal, in ktero so nam gosp. Stanič v prijateljski spominik poslali, si vselej mislimo: zakaj taki občnkoristni možjé vedno ne živijo!

Dr. B.

Premišljevanje

na pogorišu koliseuma v Ljubljani.

Z ljubeznijo do bližnjiga je raj na svetu; brez ljubezni — pekel.

»Prošnja farman. do svoj. fajmoš.«
Novíce st. 199.

V poslednjim listu smo le ob kratkim žalostno novico oznanili, de je koliseum pogoril, kér so Novíce že v natisu bile. Danes pa moramo kaj več od te žalostne prigodbe povedati, ktera je Ljubljansko mesto ob eno nar imenitnijših pohištev pripravila, ki je bilo hišnim gospodarjem, zavoljo stanovanja vojakov v njem, velika dobrota, dobrovoljnim Ljubljančanam veselje, celimu mestu in celi deželi lepótija! — Ljubljana je poglavitno mesto ilirske dežele, ne pa kaka vas zabitih ljudi; železna cesta nas bo kmalo vezala z Dunajem, od kodar se bo vsaki dan veliko popotnikov pripeljalo, ki bojo tudi v Ljubljani naprav izkali, ki se v družih poglavitnih mestih najdejo; — koliseum pa je nar pripraviš poslopje za vse take naprave, in to poslopje nam je ravno zde pogorelo, ko bi imeli popotni vojaki, na Laško namenjeni, v njem stanovati, — zde ko so bile o prihodnjim pustu marsiktere veselice v pomoč Ljubljanskim ubogim, za bolnišnico kupčijskih mladenčev, za oskerbništvo zapušenih otrok, in za več družih miloserčnih dél namenjene, — zdaj ko je že železnica pred durmi! — In to obširno in na vse strani Ljubljančanam služivno poslopje, iz kteriga smo tudi nar lepši in nar boljši kruh dobivali, je zde večidel grozno pogoriše, in tolika škoda za verliga gosp. Vithalma, ki nam je tako krasno poslopje napravil, kteriga stališe (fundament) so 31. veliciga travna v létu 1845 postavili grof Welsperg v imenu krajnske dežele, grof Lihtenberg v imenu deželnih stanov, kresijski komisar gosp. Langer v imenu Ljubljanske kresije, in rajniki gosp. Hradecki v imenu Ljubljanskiga mesta! — Dozdej se še ni moglo práv zvediti, kakó de se je oginj začel; to pa je gotovo, de po nemarnosti, kakor skorej vselej. Poslopje je bilo sicer zavarovano za 24000 gold., škoda pa je morda več kot za 50,000 goldinarjev! Bogú naj bode zahvaljeno, de ni noben človek ob življenje prišel, akoravno je bil gosp. Dr. Pfefferer s svojo družino v veliki nevarnosti.

V četrtek po ognji je bila komisija v koliseumu, ktera je pregledovala: ali bo moč v tiste izbe, kamur oginj ni segel, popotne vojake djati, kér bi zde ne vedli kam z njimi. Pri tem ogledovanji se je — skorej bi ne verjel, ko bi ne bil sam vidil — pokazalo, de zraven miloserčnih ljudi, ki so pomagali gasiti, so mógli tudi nekteri tolovaji tú biti, ki so po izbah razsajali in peči na drobne kosce pobijali, de je joj!

Od vsih strani se sliši milovanje take velike nesreče, in de bojo mestna gosposka in hišni gospodarji, kolikor bo moč, gospodu Vithalmu pomagali,

de se bo pogorelo in takó potrebno pohištvo kmalo sozidalo. Takó je práv in lepó!

Mi pa, ki se za vse poganjamo, kar je naši domovini v čast in veselje, mi pa imamo še dve vošili na sercu: prvič de bi se pri novim zidanji vse lesovje, kar je le moč, opustilo, in ognja varno pohištvo sozidalo, — in drugič, de bi kasarna ločena bila od vsiga drugiga pohištva! — In takó se bo s pomočjo verlih domorodcev kmalo iz pogoriša vzdignilo novo Vithalmovo poslopje — vsim dobroserčnim Krajncam v veselje, Ljubljančanam v prid! Dr. B.

Očitna zahvala.

Blagoserčnimu dobrotniku, ki je undan moji jako potrebni cerkvi, ktera je 40 lét brez duhovniga in zató práv zapušena bila, lep mašni plajš v vrednosti 26 gold. srebra poslal, tukej v imenu vsih svojih farmanov dolžno zahvalo povém. Blagi mož! svojiga imena nam sicer niste na znanje dali, torej ga tudi ne vémo; pa — kér ljubite Gospodove hiše lepóto, in ste Njega samiga obdarovali, je gotovo vaše imé v nebesih zapisano, kjer plačnik vsih dobrih del živí. —

Anton Namre, fajmošter podfare sv. Ožbalta v Getenici v Kočevji.

Hvala komur hvala gré.

Novíce so že marsikteriga pridniga učitelja očitno pohvalile in s tako hvalo marsikteriga k pridnosti obudile: naj povedó tedej svojim bravcam tudi, de se gosp. Halek Franc, učitelj v Nemški Loki na Kočevškem, práv pridno obnaša in svoje učence s posebno skerbjo tudi v sadjoreji, z besedo in v djanji, podučuje. Kér nobeden učitelj po kmetijskih šolah ne more nič boljšiga storiti, kakor če svoje učenčke prvič v šolskih rečéh, drugič v sadjoreji in tretjič v miloserčnosti do žival dobro podučí: torej zasluži gosp. Halek očitno hvalo v Novicah, ki so nar veljavniš zlate bukve občnkoristnih djanj po Slovenskim! A. N—e.

Prislovice Štajarskih Slovincov.

Za njega mi je toliko, kot za lanjski snég. — Kdor pérje ima, tisti se mora skubsti. — Za nos se primi. —

Slovó od letašnjiga tečaja Novíc.

Današnjimu listu je pridjan zavítek Novíc, glavni list, kazalo sostavkov in pa iménik prejemnikov Novíc, in takó je zopet delo eniga léta dokončano. — Z véro, upanjem in ljubeznijo bomo novo léto začeli!

Vredništvo.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	24. Grudna.		20. Grudna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	—	—	2	43
1 » » banaške...	2	45	2	42
1 » Turšice.....	1	50	1	50
1 » Soršice.....	—	—	2	18
1 » Reži.....	—	—	2	10
1 » Ječmena.....	1	33	1	40
1 » Prosa.....	1	31	1	52
1 » Ajde.....	1	30	1	30
1 » Ovsá.....	1	2	—	59

Cena prešičev na somnji v Krajnji:
Prešiči po 8 in pol, 7 in pol, in 6 in pol krajc. funt. —
Špéh po 23 in 24 gold. cent.